

ZAMYŠLENÍ O 2. NEDĚLI VELIKONOČNÍ 11.04.2021 **NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ**

„Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32n). Bible nám přináší mnoho vět a výrazů, které si vcelku dobře dovedeme představit a uvědomit. Je tomu ale i naopak. V mnohém jsou to pro nás výrazy nepředstavitelné. Právě uvedená věta z dnešního prvního čtení je toho důkazem.

Konkrétně: Nedávno jsem seděl s přáteli, a jak to bývá, hovořilo se „o všem a o ničem. Jedna nevěřící známá se mě ptala, jak má chápat to, že když nechtěně zachytí konverzaci „nás kostelových“ ať už osobně nebo na internetu, je mnohdy dost překvapená až zděšená něco jako „vzájemným soubojem a útoky“. Sice jde většinou o něco, čemu sama nerozumí – „z našeho ranku“- ale to, že si každý „kope za svůj názor a to dost tvrdě“, to nejde přehlédnout. Jinými slovy „Proč nejste všichni jedno a nedokážete se v tichosti mezi sebou domluvit co a jak?“ A moje odpověď? Ano, obec věřících by fakt měla být jedno. V základním učení a mohde i v liturgii to také tak je. Různost názorů a diskuze o nich je však nutná k dalšímu růstu a vývoji člověka i církve. Bohužel, byla svědkem toho, že někteří nejsou ochotni názor druhého vyslechnout, natož ho přijmout. Tak by to fakt být nemělo, i když to je dennodenní praxe – nejen v církvi.

Ježíš Kristus, v kterého věříme, zemřel na kříži pro dobro každého člověka. Kéž by každý člověk měl právě v Něm nejlepší příklad pro chápání druhých.

„Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“ (Žd 4,16)

Požehnaný druhý velikonoční týden.

P. Jan Kunert